6 සාමයට කැපවෙමු

"සාමය" අපි කවුරුත් අගය කරන්නෙමු. එයට හේතුව වන්නේ සාමය අපට නිදහස් බවක් හා සිතට අස්වැසිල්ලක් දනවන හැඟීමක් ඇති කරවන බැවිනි. එහෙයින් සාමය පිළිබඳව කථා කරන සැම විට ම යුක්තිය සම්බන්ධ කාරණා හා එකට බැඳී පවතින බවත් විශාල කැපකිරීමක් තුළින් පමණක් සාමය අත්දකිය හැකි බවත්, මෙම පාඩමින් අවබෝධ කරගැනීම අපේක්ෂිත ය.

ශු. මතෙව් 5:9-12, යෙසායා 9:6-7

ජේසුස් වහන්සේ වදාළ කන්ද උඩ දේශනයේ දී සාමය ඇති කිරීම සම්බන්ධව අවධාරණය කරයි. එසේ කරන විට උන්වහන්සේ යුක්තිය උදෙසා පීඩා විඳීම සම්බන්ධව ද කථා කරයි. ජේසුස් වහන්සේ කන්ද උඩ දේශනයේ දී ප්‍රකාශ කළ වදන් විමසා බලමු.

සාමය ඇති කරන්නෝ භාග්‍යවන්තයෝ ය.
ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේගේ
පුත්‍රයෝ යයි කියනු ලබන්නෝ ය.
යුක්තිය උදෙසා පීඩා විඳින්නෝ භාග්‍යවන්තයෝ ය.
ස්වර්ග රාජ්‍යය ඔවුන්ගේ ය.
ශු. මතෙව් 9:5-12

මෙම වදන්වලින් පැහැදිලි කරන්නේ, සාමය උදෙසා වෙහෙස වී ක්‍රියා කිරීම දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රසන්න කටයුත්තක් බවයි. ඒ සඳහා කැපවීමක් කළ යුතුයි. මෙම කැප කිරීම උසස් කැප කිරීමක් වන්නේ, තම ජීවිතය ගැන පවා නොතකා ක්‍රියා කරන විට ය. ඇතැම් අවස්ථාවල සාමය කඩවීමට පුද්ගලයකුගේ මුවින් නික්මෙන එක් වචනයක් හේතුපාදක වන්නට පුළුවනි. එසේ නම් සාමය බිඳී යන ක්‍රියාවලින් වැළකී සිටීම දේව අභිමතය යි. එම නිසා නිවසේ දී, පවුලේ දී, පාසලේ දී පමණක් නොව, තමා වෙසෙන සමාජය සහ වටපිටාව තුළ ද එය දෘශ්‍යමාන වීම මනුෂ්‍යත්වයට මඟ පාදන කාරණයක් වෙයි.

රට රටවල් වශයෙන්, ජාතීන් ජාතීන් වශයෙන් කුලල් කා ගනිමින්, මනුෂ්‍ය ස්වභාවයට උචිත නොවන ලෙස ජීවිත හා දේපළ විනාශ කර ගනිමින්, එදිරිවාදිකම් හා පළිගැනීම් සිදු කිරීම දේව අභිමතයට එරෙහිව යන්නකි. එබැවින් සාමය ඇති කිරීමට වෙහෙසෙන සැවොම දෙවියන් වහන්සේගේ දරුකම උරුම කර ගන්නා බව ජේසුස් වහන්සේ පැවසූ කාරණය එදා මෙන් ම අදට ද ඉතා වැදගත් වන්නකි.

සාමය ඇති විය යුත්තේ කිසිම පුරවැසියකුට අසාධාරණයක් ඇති නොවීම පිළිබඳව සහතිකය කරණකොට ගෙන ය. ජේසුස් වහන්සේ යුක්තිය හා සාධාරණත්වය මත පදනම් වූ සාමය මෙලොවට උදාකර දුන් සේක. ඒ බව ජේසුස් වහන්සේ ලොව පහළ වීමට පෙර සිට ම දිවැසිවර යෙසායා විසින් ප්‍රකාශ කර තිබුණි.

කියවා බලමු.

යෙසායා 9:6-7

එම වදන්වලට අනුව එතුමාණන් විසින් පිහිටුවන රාජ්‍ය තුළ

> සාමයට කෙළවරක් නොමැති බවත්
> එය ස්ථිරව ම පිහිටුවන බවත්
> එහි යුක්තිය හා ධර්මිෂ්ඨකම
> රජකම් කරන බවත් සඳහන් ය.

ඉහත කරුණු පිළිබඳව ගැඹුරින් කල්පනා කරන විට යුක්තිය තුළින් සාමය උදාවන බවත්, යුක්තිය ඇති කිරීමට නම් ධර්මිෂ්ඨකම අත්‍යවශ්‍ය බවත් පැහැදිලි ය. ශ්‍රී ලාංකේය ඉතිහාසයේ ධර්මිෂ්ඨකමින් රාජ්‍ය පාලනය කළ විවිධ රජවරුන් පිළිබඳ කථා අපි අසා ඇත්තෙමු.

ධර්මිෂ්ඨකමින් බිහිවන රාජ්‍ය පාලනය තුළ, යුක්ති ගරුක භාවය ඇතිවීම ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. ''යුක්තිය හා ධර්මිෂ්ඨකම රජයන විට සාමය ද රජයන බව'' යෙසායා දිවැසිවරයා තවත් අවස්ථාවක ප්‍රකාශ කර ඇත. බහු ආගමික හා බහු වාර්ගික සංස්කෘතික වටපිටාවක් තුළ දිවි ගෙවන අප ද සහජීවනය තුළින් මෙය ඉෂ්ට කිරීමට කැප විය යුතු වේ.

සම්පූර්ණ වූ සාමයක් තුළ දිවි ගෙවීමට සෑම අයෙක් ම කැමැත්තක් දක්වති. ''**ශාලෝම්**'' යන හෙබ්‍රෙව් වචනය භාවිතා කරමින් සාමය පැතීමට ජුදෙව්වන් හා මුල් කිතුනුවෝ පුරුදු වී සිටි බව සඳහන් වේ. ''**අයිරේනියා**'' නමැති ග්‍රීක වචනයෙන් ද අදහස් කරන්නේ සම්පූර්ණ සාමය යි. මෙම කරුණුවලින් අදහස් වන්නේ පූර්ණ සාමය යනු පරිබාහිර ව අත්දැකිය හැකි ලක්ෂණයක් පමණක් නොවන බව යි. එසේ ම එය අභ්‍යන්තරික වශයෙනුත් අපගේ ජීවිත තුළ ඇති විය යුත්තක් බව පැහැදලි ය. එවිට සමාජය තුළ සිතුම් පැතුම් හා ආකල්පමය ලෙස ඇති වන පූර්ණ වෙනස හේතු කොට ගෙන, සාමකාමී ජන සමාජයක් ස්ථාපිත වනු ඇත.

ලෝකය පුරා සාමය ඇති කිරීමට මුල් වූ පුද්ගල චරිත බොහෝ ඇත. ආර්ථික සමාජයීය දේශපාලනමය වශයෙන් ද, ආගමික වශයෙන් ද, ඇප කැප වෙමින් සාමය ස්ථාපිත කිරීමට ඔවුන් වෙහෙස දරා ඇති බව පැහැදිලි ය.

මලාලා යුසුෆ්සායි

2014 වර්ෂයේ නොබෙල් සාම ත්‍යාගය හිමි කර ගත් මලාලා යුසුෆ්සායි නම් පකිස්තාන් දැරියට වයස අවුරුදු 17 කි. මෙතෙක් නොබෙල් සාම ත්‍යාගයෙන් පිදුම් ලද ළාබාල ම තැනැත්තිය වීමේ භාග්‍යය ඇයට හිමි වූයේ ළමයින්ගේ හා තරුණ, තරුණියන්ගේ අධ්‍යාපන අයිතීන් පිළිබඳ තම හඬ අවදි කළ නිසා ය. ඇය ජීවත් වූ පකිස්තානයේ සමාජ ආගමික වටපිටාව තුළ, ගැහැනු දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලැබීමේ හිමිකම අහුරා තිබීමට එරෙහි වෙමින් සෑම ළමයකුට ම අධ්‍යාපනය ලබා දීම යුක්ති සහගත බව ඇය තරයේ ප්‍රකාශ කර තිබුණි. ඒ නිසාම ඇය රුදුරු වෙඩි පහරට ද ලක් වී ජීවිතය බේරා ගත් දිරිය දියණියකි.

ගරු චන්ද්‍රා ප්‍රනාන්දු පියතුමා

ලක් කිතු සසුන තුළ සාමය වෙනුවෙන් ද ජනතාවගේ යහපත වෙනුවෙන් ද තම ජීවිතය පවා කැප කළ පූජකවරයෙකු ලෙස චන්ද්‍රා ප්‍රනාන්දු පියතුමා හඳුන්වා දිය හැකි ය.

එතුමාගේ සම්පූර්ණ නම මාෂල් ක්‍රිස්ටි ප්‍රනාන්දු ය. එතුමාගේ උපත 1941 අගෝස්තු 09 වන දා මඩකලපුවේ දී සිදු වූ අතර 1972 දී නිල පූජකවරය ලබා මුලින් ම මඩකලපුවේ සහ ත්‍රිකුණාමලේ ප්‍රධාන දෙව් මැදුරුවල සහායක පියතුමා ලෙස සේවය කරන ලදි. 1981 ළමුන්ට නියම වී තිබූ වැඩ කොටස් ඉතාමත් අශාවෙන් හා උනන්දුවෙන් නිම කිරීමට උත්සාහ ගත් එතුමාට පූජක දිවියට පැමිණෙන ලෙස දුන් ආරාධනය ප්‍රතික්ෂේප නො කර පූජකවරයකු ලෙස තම සේවය ආරම්භ කළ බව සඳහන් වේ.

‘පල්ලියේ ගොඩනැගිල්ල ජනතාව සඳහායි’ යන උදාර ආකල්පය තුළ සිංහල, දමිළ, මුස්ලිම් යන ජන කොටස් වෙනුවෙන් තම ලැගුම් ගෙය පවා එතුමා පරිත්‍යාග කළ බව සඳහන් වේ. 1977 න් පසු ආරම්භ වූ ජාතිවාදී අරගලයෙහි දී සිංහල, දමිළ, මුස්ලිම් යන ජන කොටස් අතරට ගොස් සුහදශීලී ව මෙම ගැටලු සාකච්ඡා කරමින් සෑම ජන කොටසක් සමග ම එකට වාසය කළ එතුමා සාමය ඇති කිරීමට විශාල වෙහෙසක් ගත් පියතුමකු ලෙසට ප්‍රසිද්ධ ය.

සභාව තුළ වෙසෙන පූජකයා තනතුරු හා බලය තුළ කටයුතු කිරීමට යාමේ දී ජනතාවට කළ යුතු සේවය පූජකවරුන්ගෙන් පැහැර හැරෙන බව දුටු මෙතුමා එය වළක්වාලමින් උපරිම වශයෙන් ජනතාවට තම සේවය ලබා දී ඇත. බොහෝ ප්‍රදේශවල පූජකවරුන්ට නැවතීමට ලැගුම් ගෙවල් නොමැති විට ජනතාව අතර ඔවුන්ට රැඳී සිටීමට හැකි ලෙස ඒවා නිර්මාණය කළ බව සඳහන් ය. “කිසිවෙක් තමාට ස්වාමියාණෝ කියා නොගන්න. නායකයා සේවකයා විය යුතුය.” යන්න එතුමාගේ සේවයේ පදනම විය.

දේවස්ථාන මෙහෙවරෙන් ඔබ්බට ගිය සමාජ මෙහෙවර පිළිබඳ එතුමාගේ ම මිතුරු පූජකවරුන්ගේ විවේචනයට පාත්‍ර වුව ද ජන හිතවාදී සේවයට එතුමා වඩාත් ඇලුම් කළ බව පෙනිණ. තැනින් තැන ඇවිලුණු ජාතිවාදී අරගලයේ දී සාමය ගොඩ නගන්නට සියලු ආගමික ජන කොටස්වලට සහභාගි විය හැකි ලෙසට මඩකලපු නගරයේ දී සාම භාවනාවක් සංවිධානය කළේ ද එතුමාණෝ ය.

“මම ක්‍රිස්තියානි පූජකයෙක්. මම දෙවියන් අදහන්නෙක්. මම මිනිසුන්ගේ ජීවිතවලට ආදරෙයි. සාතනය මම හෙළා දකිමි,” යනුවෙන් එතුමා දැඩි ලෙස ප්‍රකාශ කරන ලදී.

එවන් සංවේදී අදහස් දැක්වූ එතුමන්ට 1988 ජූලි 5 වන දින මඩකලපුවේ සිය දෙව් මැදුරේ දී පැවති දිව්‍ය සත්ප්‍රසාද මංගල්‍යයට සහභාගි වෙමින් සිටිය දී ම තම ජීවිතය වෙඩි උණ්ඩයට පුද කිරීමට සිදු විය.

ගරු තිස්ස බාලසූරිය පියතුමා

සමාජ සාධාරණත්වය ගොඩනැගීම තුළ සාමය ස්ථාපිත කිරීමට කැප වූ තවත් එක් පියතුමකු ලෙස තිස්ස බාලසූරිය පියතුමන් හැඳින්විය හැකි ය. මරදානේ සමාජීය හා සාමයික කේන්ද්‍රයේ අධ්‍යක්ෂ ගරු සිරිමෙවන් තිස්ස බාලසූරිය පියතුමා ආර්ථික, සමාජීය හා දේශපාලන වශයෙන් මෙරටට විශාල මෙහෙයක් කර ඇත්තෙකි. උතුරු මැද පළාතේ කහටගස්දිගිලියේ දී 1924 අගෝස්තු 29 වන දින උපත ලද මෙතුමා පැවිදි කතෝලික පූජකවරය පතා නිමල මරිය නිකායේ පෙර පුහුණු ආයතනයකට බැඳුණේ 1945 දී ය. කිතුනු ලේඛන කලාව තුළ ප්‍රබලයෙකු වූ එතුමා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දේව රාජ්‍ය ප්‍රකාශ කළ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙනෙක් ලෙස හඳුන්වා දී ඇත. වෛරය හා මිථ්‍යාවබෝධය පැරදවිය හැක්කේ හුදු ප්‍රේමයෙන් ම නොව සතුරන්ටද ප්‍රේම කිරීමෙන් හා සමාව දීමෙන් පමණක් බව තම කෘතීන් තුළින් එතුමා ප්‍රකාශ කර ඇත.

රට තුළ පවතින එක්සත්කම,නිදහස, සංවර්ධනය හා සමාජ සාධාරණත්වය තුළින් ජාති, ආගම් හා සමාජ අතර සමගිය හා සාමය ඇති කරගත හැකි බව එතුමා තරයේ විශ්වාස කළේ ය.

පැල්පත්වාසීන් පිළිබඳවත් ඔවුන්ගේ දිළිඳුකම පිළිබඳවත් තැවුණු එතුමා මූලික මිනිස් අවශ්‍යතාවක් වන නිවාස ප්‍රශ්න විසඳීමට ද, ආර්ථික සංවර්ධනය තුළ රැකියා සැපයීමේ අවශ්‍යතාව ද සඳහා වැඩසටහන් දියත් කිරීම තුළින් සමාජ සාධාරණත්වයට නව මං විවෘත කිරීමට දායක වී තිබේ. එතුමා ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ආදර්ශ ලෝක ආගමික සමාජයක් මෙහෙයවීමට යොදාගත හැකි බව ප්‍රකාශ කළේය. ජේසුස් වහන්සේ තුළ පැවති මානව විමුක්තිය අපට උත්තරීතර ආදර්ශයක් බව එතුමා වැඩි දුරටත් පෙන්වා දුන්නේය.

යුක්තිය උදෙසා පීඩා විඳින අය මෙන් ම සාමය උදෙසා ක්‍රියා කරන අය ද මේ ලෝකයේ දී තදබල පීඩාවන් මැද්දේ ගමන් කරන අය බව පැහැදිලි වන අතර, දෙවියන් වහන්සේගේ දරුකමේ උරුමය තුළ ඔවුන්ට ඇතිවන උසස් ජීවිතය අප අවබෝධ කර ගත යුතු ය.

මුළු ලොව පාපයෙන් ගලවා ගන්නා පිණිස මාංශවත් ව මෙලොවට වැඩම කළ දේව පුත්‍රයාණෝ "**සාමයේ කුමරා**" ලෙස බයිබලයේ හඳුන්වනු ලබයි. එතුමා පීඩිත ජනතාව එයින් මුදවා, ද්වේශ සහගත සිත් ඇත්තන්ගේ සිත් මෘදු කොට, වෛරය ඇති තැන ප්‍රේමය දැක්වූ සේක. තවද තම ජීවිත ක්‍රියාකාරිත්වය තුළින්, ප්‍රේමය මත ම පදනම් වූ ලොවට දුන් සාමය එතුමාණෝ කුරුසියේ දිවි පිදීම දක්වා ම ගමන් කරමින් ලොවට

ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලොවට දුන් සාමය වැදගත් වන්නේ අප එකිනෙකා එම සාමයේ ආදර්ශය බෙදන්නට මූලික වීමෙන් බව බයිබලයේ ඉතා පැහැදිලිව ඉදිරිපත් වන සත්‍යයකි. සාමය ඇති කිරීමට මුල් වන සියලු ම කාරණා කෙරේ සිත යොමු කිරීම මගින් අප අන් අයගේ ජීවිත ආලෝකවත් කිරීමට වැය වීම දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත බව තේරුම් ගනිමු.

ක්‍රියාකාරකම

1. කන්ද උඩ දේශනයේ සඳහන් ඉගැන්වීම් අපගේ ජීවිතවලට වැදගත් වන අවස්ථා ලැයිස්තු ගත කරන්න.

2. සාමය ඇති කිරීම පිණිස කිතුනු දරුවන් ලෙස අපට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග 3 ක් ලියා දක්වන්න.